ГОРАЧА ВІНШУЕМ ВАС З ВЫСОКАЙ УРАДАВАЙ УЗНАГАРОДАЙ, ДАРАГІЯ ТАВАРЫШЫ!

За вялікія заслугі ў падрыхтоўцы спецыялістаў і развіцці навукі Прэзідыум Вярхоўнага Савета СССР Указам ад 15 верасня 1961 года па **Беларускай ССР** узнагародзіў:

ОРДЭНАМ ЛЕНІНА

Годнева Ціхана Мікалаевіча—прафесара Беларускага дзяржаўнага універсітэта імя У. І. Леніна.

Ярмоленку Мікалая Фёдаравіча—прафесара, загадчыка кафедры Беларускага дзяржаўнага універсітэта імя У. І. Леніна.

Некрашэвіча Ілью Рыгоравіча—прафесара, загадчыка кафедры Беларускага дзяржаўнага універсітэта імя У. І. Леніна.

Сеўчанку Антона Нікіфаравіча—прафесара, рэктара Беларускага дзяржаўнага універсітэта імя У. І. Леніна.

ОРДЭНАМ ПРАЦОЎНАГА ЧЫРВОНАГА СЦЯГА

Малышава Андрэя Якаўлевіча—дацэнта, прарэктара Беларускага дзяржаўнага універсітэта імя У. І. Леніна.

Сцяпанава Барыса Іванавіча—прафесара, загадчыка кафедры Беларускага дзяржаўнага універсітэта імя У. І. Леніна.

Сцяпанава Васіля Іванавіча—прафесара, загадчыка кафедры Беларускага дзяржаўнага універсітэта імя У. І. Леніна.

ОРДЭНАМ «ЗНАК ПАШАНЫ»

Булацкага Рыгора Васільевіча—дацэнта, загадчыка кафедры Беларускага дзяржаўнага універсітэта імя У. І. Леніна.

Івашына Уладзіміра Рыгоравіча—дацэнта, дэкана факультэта Беларускага дзяржаўнага універсітэта імя У. І. Леніна.

Лушчыцкага Івана Мікалаевіча—прафесара, загадчыка кафедры Беларускага дзяржаўнага універсітэта імя У. І. Леніна.

Паўлючэнку Міхаіла Міхайлавіча—прафесара, загадчыка кафедры Беларускага дзяржаўнага універсітэта імя У. І. Леніна.

Супруненку Дзмітрыя Аляксеевіча — прафесара, дэкана факультэта Беларускага дзяржаўнага універсітэта імя У. І. Леніна.

Шмыгава Фрола Парфір'евіча—дацэнта, загадчыка кафедры Беларускага дзяржаўнага універсітэта імя У. І. Леніна.

МЕДАЛЕМ «ЗА ПРАЦОЎНУЮ ДОБЛЕСЦЬ»

Абецадарскага Лаўрэнція Сямёнавіча—дацэнта, загадчыка кафедры Беларускага дзяржаўнага універсітэта імя У. І. Леніна.

Ларчанку Міхаіла Рыгоравіча—прафесара, дэкана факультэта Беларускага дзяржаўнага універсітэта імя У. І. Леніна.

Савачкіна Пятра Захаравіча—дацэнта, дэкана факультэта Беларускага дзяржаўнага універсітэта імя У. І. Леніна.

МЕДАЛЕМ «ЗА ПРАЦОЎНУЮ АДЗНАКУ»

Жыркевіча Міхаіла Іванавіча—дацэнта, загадчыка кафедры Беларускага дзяржаўнага універсітэта імя У. І. Леніна.

Павецьева Гаўрылу Аляксеевіча—дацэнта, прарэктара Беларускага дзяржаўнага універсітэта імя У. І. Леніна.

Цішчанку Івана Рыгоравіча—дацэнта, дэкана факультэта Беларускага дзяржаўнага універсітэта імя У. І. Леніна.

Тамашэвіча Уладзіміра Антонавіча—дацэнта, загадчыка кафедры Беларускага дзяржаўнага універсітэта імя У. І. Леніна.

Трухана Івана Іванавіча—дацэнта, дэкана факультэта Беларускага дзяржаўнага універсітэта імя У. І. Леніна.

Пралетарыі ўсіх краін, яднайцеся!

Орган парткома, рэктарата, мясцкома, камітэта ЛКСМБ і прафкома Беларускага дзяржаўнага універсітэта імя У. І. Леніна

№ 26 (457) | Серада, 27 верасня 1961 г. | Цана 1 кап.

У пяцікурснікаў пачалася практыка

Першыя ўрокі—першыя крокі

У СТУДЭНТАЎ пятых курсаў пачалася практыка. Біёлагі і філолагі праходзяць яе ў школах, хімікі і фізікі—на прадпрыемствах.

Мы пабывалі на ўроку прыродазнаўства ў 9 сярэдняй школе.

Да званка застаецца некалькі мінут. Таіса Сіняк яшчэ і яшчэ раз перачытала план-канспект, узяла класны журнал. Дзяўчына хвалюецца. Ды і як тут не хвалявацца, калі першы раз у жыцці ідзеш на ўрок у ролі настаўніка!

...Час акуратна перагортвае старонкі жыцця. Хутка пралятаюць і губляюцца ў памяці тыя, што падобны адна на другую. Але ёсць падзеі, што помняцца ўсё жыццё. Такой падзеяй у жыцці Таісы з'явіўся гэты ўрок.

Празвінеў званок. Змоўклі вясёлыя дзіцячыя галасы, у калідорах стала незвычайна ціха.

Таіса на нейкі момант прыпынілася каля класнага пакою з шыльдачкай «5-а». Як сустрэнуць яе вучні? Ці зможа яна пераадолець хваляванне? Што скажуць пасля ўрока метадыст, студэнты-аднакурснікі, якія ўжо размясціліся на апошніх партах, на «камчатцы»? Гэтыя пытанні хвалявалі практыкантку.

Клас прывітаў яе дружным уставаннем.

— Сядайце,—спакойна сказала студэнтка, але ў голасе адчуваліся ноткі хвалявання.— Хто сёння дзяжурны?

З сярэдняга раду ўсталі адразу чатыры вучні.

Вось ён, першы сюрпрыз, першая нечаканасць, аб якой нічога не гаворыцца ў методыцы.

Таіса не разгубілася.

—Не ўсе хорам. Хто-небудзь адзін скажа, каго сёння няма ў класе.

Дзяўчынка з белым банцікам у косах назвала прозвішчы. Урок пачаўся. Праверка дамашняга задання прайшла паспяхова. Усе выкліканыя вучні адказвалі ўпэўнена і змястоўна.

Рэпартаж

Але галоўнае ўперадзе. Ад таго, як пройдзе тлумачэнне новага матэрыялу, у значнай ступені залежыць якасць урока. Спакойна і дзелавіта, як быццам ужо даўно знаёмая з класам, Таіса пачала расказваць аб суквеццях вішні, цыбулі, укропу. У даступнай форме пры дапамозе нагляднага матэрыялу растлумачыла складаныя біялагічныя назвы і тэрміны. Калі слухаеш Таісу Сіняк, то адчуваеш, чамусьці, што гэта не студэнтка-практыкантка, а сапраўдная настаўніца, якая вядзе вучняў да новых вяршынь ведаў.

Пры замацаванні матэрыялу вучні таксама адказалі на ўсе пастаўленыя пытанні. Зараз можна не сумнявацца, што ўрок прайшоў удала, мэта дасягнута. Доказ—адказы вучняў.

Пасля ўрока мы гутарылі з Таісай. Вось што яна расказала:

— Сярэднюю школу я закончыла яшчэ ў 1953 годзе. Працавала сакратаром сельскага Савета. Даўно марыла стаць настаўніцай-біёлагам. Думаю, што я не памылілася ў выбары прафесіі.

Свае ўражанні аб уроку выказала выкладчыца універсітэта Вера Фёдараўна Цераховіч:

— Калі ўлічваць, што гэта першы ўрок у жыцці Таісы, то можна з упэўненасцю сказаць, што яна будзе добрым педагогам. Тое ж можна сказаць і аб уроках Т. Даньковіч, Н. Матусевіч, Н. Артамонавай і іншых практыкантаў біяфака.

Першыя ўрокі ў школе становяцца першымі жыццёвымі крокамі студэнтаў. Няхай яны будуць паспяховымі!

А. ДЗЕМІДЗЕНКА.

СТУДЭНТЫ ЧАКАЮЦЬ НАСЦЕНГАЗЕТ

Вялікая ўвага на старонках выйшаўшых насценных газет ўдзяляецца навічкам, першакурснікам, самым маладым членам нашага калектыву. Але, што найбольш радуе, навічкі прымаюць актыўны ўдзел у рабоце насценных газет. «Слова філолага» змяшчае выступленні першакурснікаў Г. Круглова, М. Абабуркі, газета «Географ»—Белікавай і Лень; «Студэнт гістфака»—матэрыялы Г. Баркуна, М. Марчанкі і г. д. Што ж, вельмі добра! Гэта, напэўна, для першакурснікаў напісаў К. Камейша такія радкі:

Будзем без хістанняў
пачынаць
Новую дарогу, мой
равеснік!

Верш К. Камейшы змешчаны ў першым нумары «Слова філолага».

Насценгазета «Географ» памясціла цікавае выступленне Л. Гудзь аб паездцы на Карпаты.

А вось насценгазета «Студэнт гістфака» друкуе вельмі важны артыкул студэнта 4-га курса Кардымона, які ўскрывае недахопы студэнцкай навуковай работы, аб тым, што да гэтага часу не распачалі сваёй работы гурткі па гісторыі СССР і гісторыі БССР, аб тым, што неабходна павысіць узровень навуковай работы сярод студэнтаў гістфака.

Цяпер аб іншых факультэтах. Вось ужо амаль месяц прайшоў з таго часу, як першы званок абвясціў аб пачатку новага навучальнага года. Пачалася вучоба — гарачая пара для студэнтаў. Але калі гаварыць аб насценгазетах, то, на жаль, яны выйшлі не на ўсіх факультэтах. Так, на 23 верасня не выпусцілі насценгазет матэматычны, фізічны, біялагічны, юрыдычны факультэты. Месцы, дзе павінны вісець газеты гэтых факультэтаў, пустуюць. Рэдкалегіі ўпамянутых насценгазет, як відаць, не прыступілі яшчэ да работы. А студэнты, між тым, чакаюць сваіх насценгазет.

Ул. СТАРЧАНКА.

РЭПАРТАЖ З КАЛГАСА ІМЯ СТАЛІНА ДЗЯРЖЫНСКАГА РАЁНА ЧЫТАЙЦЕ НА 2-ой СТАР.

Чароўныя словы

Я ішоў на іспыты
У вайсковым адзенні.
Валасы пераблытаў
Вецер шоўкам праменняў.

Мінск усмешкаю ветлай
Быццам сына вітае,
У вачах яго светлых
Твае словы чытаю.

Як пісаў сачыненне
Роднай матчынай мовай,
Пра маё пакаленне
Прыгадаў тыя словы.

Пуцявіну да ведаў
Я з кагорты вайсковай
Адшукаў: моцна ведаў
Твае, партыя, словы!

Пётр СУШКО,
студэнт I курса аддзялення журналістыкі.

Апаўшае лісце. Фотаэцюд В. Анцыферава.

Другі тыдзень працуюць на палях калгасаў студэнты нашага універсітэта. Работы там усім хапае.

Залатая восень нясе працаўнікам калгаснай вёскі свае багатыя да-

можна ганарыцца

АПОШНІ гудок, аўтобус крануўся з месца. Першыя колькі хвілін пасажыры ўладкоўваліся на сваіх месцах, знаёміліся. І калі праплылі апошнія гарадскія будынкі, а за акном замільгалі маляўнічыя краявіды, здавалася, што пасажыры ўжо даўно ведаюць адзін аднаго і праехалі разам не адну сотню кіламетраў. Хтосьці расказваў забаўныя гісторыі, прыгадваў вясёлыя падарожжы.

Наш сусед, чые скроні пакрыліся ўжо сівізной, падсеў бліжэй.

— А вы, хлопцы, куды шлях трымаеце?

— У Дзяржынскі раён,—адказалі мы.—Да сваіх рабят-студэнтаў.

— Што, пісацелі?—хітра ўсміхнуўся ён, гледзячы на нашу карэспандэнцкую амуніцыю.

Нам прыйшлося расчараваць дзядулю.

І ўсё ж ён запрасіў:

— Прыязджайце да нас, у калгас імя Сталіна.

Мы паслухалі свайго спадарожніка.

А ЦЯПЕР пойдзем у сад, — прапанаваў Віктар Герасімаў.

— У сад! Ды гэта ж цудоўна!

Але ж радасць наша была заўчаснай. Яблыкі былі ўжо сабраны, і ўсе разыйшліся на другія работы. І толькі некалькі чалавек збіралі апошнія гуркі.

— Вось ужо і насы павесілі,—смяецца Віктар, бачачы нашы «пакіслеўшыя» твары.—Гэтай бядзе можна дапамагчы.

І ён павёў нас да цяпліцы, куды цяпер разгружалі яблыкі і памідоры. Спрытна падхопліваючы скрынкі, Анатоль Сарган і Аляксандр Аскерка хутка разгрузілі апошнюю павозку.

— А цяпер адпачніце,—гаворыць ім брыгадзір.

І, ўжо звяртаючыся да нас, заўважае:

— Малайцы хлопцы. Такімі ганарыцца можна.

Студэнты II курса хімфака Вадзім Болбас, Іосіф Рэвінскі і Аляксандр Казыра сіласуюць кукурузу.

Анатоль Сарган і Аляксандр Аскерка сабралі апошнія яблыкі з саду.

СІЛАС ІДЗЕ!

ДОБРУЮ КУКУРУЗУ вырасцілі сёлета ў першай паляводчай брыгадзе. Не менш 600 цэнтнераў зялёнай масы дае кожны гектар. Звярні з дарогі—і схаваешся ў высокіх зялёных зарасніках.

Поўным ходам ідзе сіласаванне. Брыгада вядзе яго наземным спосабам. Адзін за адным да месца сіласавання пад'язджаюць самазвалы, гружаныя кукурузнай масай.

—Вы адчуваеце, які прыемны пах стаіць?—гаворыць Аляксандр Казыра, спрытна арудуючы віламі.

— Малачком пахне, — дадае хтосьці з калгаснікаў.

Не адстаюць ад Аляксандра Вадзім Болбас і Іосіф Рэвінскі.

— Ледзь паспяваем за хлапцамі,—жартуюць калгаснікі, што працуюць побач.—А шафёраў дык зусім заганялі.

І ў гэтым шчырым жарце справядлівая, сур'ёзная ацэнка працы студэнтаў.

Калгаснікі задаволены

ВЯРТАЮЧЫСЯ назад, мы звярнуліся да Іосіфа Сцяпанавіча Бушылы:

— Вы, вядома, ужо змаглі ацаніць працу студэнтаў. Нас вельмі цікавяць вашы ўражанні.

— Што я магу сказаць? Увогуле працай студэнтаў задаволены. Вельмі прыемна, што ніхто не спрабуе адлыньваць ад працы. На работу выходзяць усе, і не бягуць раней тэрміну. Працуюць старанна, з агеньком і, калі ўжо ўзяліся, то абавязкова даводзяць справу да канца.

Зазначым, што гэта думка не толькі брыгадзіра. Адна з пажылых калгасніц, што працавала ў садзе, відавочна, здагадаўшыся, з якой мэтай мы прыехалі, сказала:

— Вы аб студэнтах у газету напісаць збіраецеся? Дык напішыце, што калгаснікі першай брыгады задаволены іх працай. Не тое, што ў мінулым годзе. Тыя толькі і ведалі, што рэзацца ў карты, ды вышукваць розныя прычыны, абы не працаваць. Абавязкова напішыце аб гэтым.

Удакладняем, што летась тут працавалі фізікі.

... Ціхі вечар апускаецца на зямлю. Закончан яшчэ адзін, напоўнены напружанай працай, дзень. Групамі разыходзяцца юнакі і дзяўчаты па дамах. Вясёлая студэнцкая песня нясецца па наваколлю:

...Держись, геолог,
Крепись, геолог,
Ты ветру и солнцу брат.

Студэнты заўсёды вясёлыя і жыццерадасныя. Яны любяць і ўмеюць добра працаваць, гэтак жа і адпачываць.

Кіпіць работа, спорыцца ў маладых руках.

Першыя знаёмствы

ВАС ЦІКАВІЦЬ, як працуюць студэнты? — перапытаў староста II курса хімфака Віктар Герасімаў.—Калі ласка. Пабачыце самі, што і як робяць нашы хлопцы і дзяўчаты. Іосіф Сцяпанавіч,—звярнуўся ён да брыгадзіра,—вы не пройдзеце з намі?

Па дарозе мы даведаліся, што калгас—багатая, шматгаліновая гаспадарка.

— І наша брыгада не з апошніх,—працягваў брыгадзір.—Вось толькі людзей малавата. Цяжка часам прыходзіцца. Вось цяпер, напрыклад, трэба і кукурузу засіласаваць, і насенны фонд падрыхтаваць. На будаўніцтве свінафермы таксама патрэбны рабочыя рукі. Таму і ўскладаем вялікую надзею на студэнтаў.

— Зойдзем вось сюды,—нечакана прапанаваў Віктар.

За размовай мы нават не заўважылі, як падыйшлі да свірна. Сёння тут працуюць студэнткі Валя Бараноўская і Галя Пашкевіч. Яны ачышчаюць насенне канюшыны. Разам з імі працуе калгасніца Надзежда Антонаўна Алешка. Яна тут кіраўніком.

— Днём раней тут працавалі Вадзім Болбас, Міша Сомаў і Васіль Сыцін,—заўважае брыгадзір.—Тады яны адсартавалі, ссыпалі ў мяшкі і здалі ў склад звыш пяці тон зерня. Гэта зусім нядрэнна, калі ўлічыць, што ачышчаць прыходзілася па два, а то і тры разы. Адным словам, давялі да поўнай пасяўной кандыцыі...

На бульбяных палетках

ПА ДАРОЗЕ на бульбяныя палеткі арцелі мы сустрэліся з Віктарам Субач. Ён удала правіў фурманкай, даверху нагружанай бульбай. Мы пацікавіліся, адкуль і куды транспартыруе ён бульбу.

— З палеткаў, вядома. Дзяўчаты капаюць, а я вось—вожу, —пераіначыў ён вядомыя радкі.

Неўзабаве мы ўбачылі і дзяўчат. Роўным ланцужком расцягнуліся яны па ўсяму полю. Хлопцы, што прыехалі на двух фурманках, ледзь упраўляліся высыпаць поўныя кошыкі адборных клубняў.

Навокал жарты, смех.

Кіпіць дружная праца, непрыкметна набліжаецца да канца працоўны дзень. Можна падвесці і вынікі.

Самі за сябе гавораць лічбы. За дзень кожная студэнтка выкапывае больш як па 0,05 гектара бульбы, выбіраючы па 5 і больш цэнтнераў клубняў.

Удала правіць фурманкай Віктар Субач!

Другакурсніцы хімфака на ўборцы клубняў бульбы.

Матэрыялы гэтай старонкі падрыхтавалі нашы спецыяльныя карэспандэнты—студэнты 2 курса аддзялення журналістыкі Аляксандр Нічыпарук і Леанід Кузьміцкі.

Рэдактар М. ЦІКОЦКІ.

НАШ АДРАС:

Мінск,
Універсітэцкі гарадок,
біякорпус, 31.
Тэлефон: 2-07-19

Друкарня выдавецтва
МВСС і ПА БССР.

АТ 06626 Зак. 1944.